

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

In Concilium Lvgdvnense II. Oecvmenicvm, Sive Vniversale XIV.
approbatum, episoporum plusquam septingentorum, contra Graecorum
errores, & pro recuperatione terrae sanctae, aliisque de causis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
 CHRISTI
 1274.

nes qui ausi fuerint prædicta licentia data uti, vel aliquid præmissorum, ad quæ committenda licentiam dari prohibuimus alias committere suo motu: qui autem in eadem sententia permanerint duorum mensium spatio, extunc ab ea non possint, nisi per sedem apostolicam, absolutionis beneficium obtinere. Datum Lugduni Kalendis Nouembris, anno tertio.

IN

^a CONCILIVM LVGDVNENSE II.

OECVMENICVM, SIVE VNIVERSALE XIV. approbatum, episcoporum plusquam septingentorum, contra Græcorum errores, & pro recuperatione terræ sanctæ, aliisque de causis celebratum anno Domini MCCLXXIV. sub Gregorio X. & Rudolpho imperatore,

NOTÆ.

^a Concilium.] De loco & tempore habiti Concilii, de personis quæ præsto fuerunt, de rebus in Concilio constitutis & peractis, summam Trithemius in chronico Hirsaugiensi ista ait: *Concilium generale Lugduni celebravit Gregorius X. anno pontificatus sui secundo, in quo multi cardinales, archiepiscopi, abbates, alique diuersi generis prelati comparuerunt, multa ad electionem summi pontificis, ad expeditionem in Saracenos, ad unionem Græcæ Latinaque ecclesie, & ad pacem Christianorum pertinentia mature statuentes. Ibi comparuit Palæologus imperator Constantinopolitanus cum magno comitatu, qui tertiadecima vice in sententiam Romanæ ecclesie Græcos suos toties deficientes Concilio necessario pertraxit.* Hæc chronicon Hirsaugiense.

Locus, tempus & acta Concilii.

Siffridus presbyter libro 2. suæ epitomes, Anno 1274. celebratum est, inquit, Lugduni Concilium magnum, præsentè papa Gregorio X. Hic electionem regis Rudolphi confirmavit. Blondus decade 2. lib. 8. Gregorius pontifex, ait, Lugduni Concilium indixit. Contulit se ad id Concilium Michael Palæologus Græcorum imperator, & unioni orientalis ad occidentalem ecclesiam consensit: secutique illum nonnulli Tartari, gentis Scythica proceres, sacro baptismatis charactere superfusi, Christianos se & catholicos fore professi sunt. Sed & Rudolphus ab electoribus Germanis in Romanorum regem declaratus, ea conditione a Gregorio pontifice in Concilio est acceptus, ut Romam pacificus ad inunctionem accipiendam se conferret, ac rebus Hierosolyma quantam posset opem ferret.

Hæc Blondus. *Eiusdem Synodi meminit Robertus Gaguinus lib. 7. his verbis: Eodem prope tempore, anno salutis 1274. patrum Synodus præside Gregorio X. Romano pontifice Lugduni habita est, ubi de expeditione in Syriam ducenda actum est. Philippus cognito imperatoris aduentu ad eum salutandum profectus, postquam de Christiano statu diu confabulati sunt, tres Lugduno finitimas arces in potestate Gregorii, donec Synodus solueretur, permisit, attributo insuper ad pontificis custodiam non paruo numero milite. Adfuit Concilio Palaologus Græcus imperator, ecclesiaque occidentali se vniuit. Quem nonnulli ex Tartaris secuti sacro lauacro abluti sunt, & Christiani effecti.* Hæc Robertus Gaguinus.

ANNO
CHRISTI
1274

Nauclerus & Ioannes de Opido scribunt in hoc Concilio Græcos non solum professos esse Spiritum sanctum a Patre Filioque procedere, eiusque rei gratia coram toto Concilio symbolum Nicænum decantasse, verum etiam a Romano pontifice imperii confirmationem impetrasse, eique se in omnibus submisisse.

Qua occasione ista contigerint, scribit lib. 5. Nicephorus Gregoras his verbis: *Proinde tot difficultatibus circumuentus imperator, pene ad desperationem compulsus, legatos ad papam mittit de inuenda veteris & nouæ Romæ ecclesiarum concordia, modo Caroli expeditionem auerteret. Ea legatio a pontifice benigne audita est: ea se facile qua imperator petiisset consecutum esse pollicetur; statimque suos legatos illis adiungit, qui concordiam conciliarent atque amplecterentur. Cuius hæc tria capita fuerunt. Primum, ut in sacrorum voluminum hymnodius papa cum quatuor patriarchis mentio fieret. Alterum, ut liceret cuius Romam veterem, qua curia maior & perfectior esset, appellare. Tertium, ut illi principatus in omnibus deferretur. De appendice vero sacri symboli, quam illi nouarunt, aut alio quouis argumento, tum nulla acrior contentio incidit: sed (quod ad eas quidem res attinebat) pacata & tranquilla fuerunt omnia.*

Matthæus Vestmonasterienfis res in hac Synodo gestas summam recensens, addensque orientalium fidei confessionem, ista habet quæ sequuntur: *Anno gratiæ 1274. Kalendis Maii sub papa Gregorio decimo apud Lugdunum fuit Concilium maximum celebratum, quod a Kalendis prædictis usque ad XVI. Kalendas Augusti durauit. In hoc Concilio dominus papa Eadwardum commendauit omnibus, dicens terram sanctam fuisse deperditam, nisi venisset citius ad eandem. In hoc Concilio papa statuit, quod subsequentes septem annos de cunctis prouentibus ecclesiasticis in subsidium terræ sanctæ decima soluerentur. In hoc etiam Concilio de conuersione Græcorum, post schisma, letitia magna fuit. Qui Græci literas auro bullatas cum literis prælatorum de Græcia attulerunt ad Concilium, quarum tenor sequitur.*

Literæ

cuius tenor est talis: *Esti impignorationes, quas vulgaris elocutio repraesalialis nominat, in quibus alius pro alio praegravatur, tamquam graues legibus & aequitati naturali contrariae, ciuili sunt constitutione prohibita; ut tamen earum prohibitio in personis ecclesiasticis tanto amplius timeatur, quanto in illis specialius inibetur eas concedi contra personas praedictas, seu bona ipsarum, aut quantumcumque generaliter praetextu cuiusuis consuetudinis, quam potius reputamus abusum, forte concessas, ad illas extendi praesenti decreto districtius inibemus. Illi autem qui contra fecerint, aduersus personas easdem impignorationes seu repraesalias concedendo vel extendendo ad eas, nec praesumptionem huiusmodi reuocauerint a concessionis vel extensionis tempore infra mensem, si persona singulares fuerint, sententiam excommunicationis incurrant: si vero vniuersitas, ecclesiastico subiaceat interdicto. Ex hac tamen salubri constitutione modica prouenit utilitas, vel quia rite post Concilium in prouinciis publicata non extitit, vel quia excommunicationis praecipitum a malis hominibus non timetur. Item pro subsidio terrae sanctae imposita sunt in eodem Concilio omnibus ecclesiis & monasteriis, non tamen xenodochiis nec orphanotrophiis, solutio decimarum omnium prouentuum ecclesiasticorum per sex annos continuos idem Concilium subsequentes. Quae decima, quamuis studiose exacta fuerit & recepta, non tamen est euidentis quae utilitas terrae sanctae exinde fuerit procurata. Haec sunt fragmenta actorum synodalium quae apud scriptores huius temporis inuenire potui. Tu lector iisdem utere ac fruiere.*

• CONCILIVM SALTZBURGENSE
PRO RECIPIENDIS LVGDVNENSIS SYNODI
constitutionibus aliisque de causis congregatum anno
Domini MCCLXXIV. tempore Gregorii papae X.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. De capitulis prouincialibus abbatum ac aliorum praelatorum.	IX. De ordinatione clericorum.
II. De reuocatione monachorum fugitiuorum.	X. De praesentatione vicariorum.
III. De praua consuetudine abbatum erga monachos.	XI. De tonsura & veste clericorum.
IV. De dignitatibus abbatum.	XII. De tabernis.
V. De correctionibus capitulorum prouincialium.	XIII. De sacerdote suspenso ab officio.
VI. De indulgentiis & remissionibus.	XIV. De captiuitate monachorum vel clericorum.
VII. De pluribus beneficiis clericorum.	XV. De conuersis vagabundis.
VIII. De residentia plebanorum.	XVI. De vagis scholaribus.
	XVII. De episcopis puerorum.
	XVIII. De sententiis excommunicationis a nobis traditis.